



עולם חסד יבנה ו מתוך הספר " ניסיון ולא ביטוי "

מאת: אורית גולן מרטין

יום אחד התעורר יונתן בבוקר בשעה מוקדמת, ומיד נזכר בסיפור שספרה לו אמא אתמול לפני השינה. זה היה סיפור על אברהם אבינו שהיה מחפש כל הזמן- איך לעשות חסד... ואפילו בהיותו במדבר החם יצא מאהלו לחפש אורחים כדי לזכות במצוות הכנסת אורחים... ולבסוף- כך ספרה אמא בהתרגשות- התברר ששלושת האורחים שקבל בסבר פנים כה יפה היו שלושה מלאכים, שבשרו לו על הולדת בנו יצחק בעתיד לבוא..

הסיפור מילא את לבו של יונתן בהתרגשות! " איזה צדיק גדול היה אברהם!" גם אני רוצה להיות כמוהו- כך חשב בליבו.

קם במהירות נטל את ידיו, לבש בגדיו והחליט: - אלך לחפש ולעשות מעשה של חסד, מעשה צדקה! מי יודע? אולי גם לי ישלח השם מלאך או איזה נס?...

לאחר שבירך את ברכות השחר בכוונה גדולה- מהר יונתן למטבח לאכול משהו בכדי שיהיה לו כוח לעשות מעשה חסד גדול.

אמו הייתה טורחת על ארוחת הבוקר, ופנתה אליו מאצל הכיור: " יונתן חביבי, הראית כמה צעצועים נשארו פזורים עוד מאתמול בחדר הילדים?

הידיים שלי מלאות עבודה, ולא אספיק לסדר את הכל, אולי תאסוף את הצעצועים ותשים בארון?..."

" אמא!- כשהיך מלא גאווה על פניו רציתי לספר לך שהיום- אני מאוד עסוק, אני הולך לעשות מעשה חסד!

אולי כשאחזור אספיק לסדר גם את הצעצועים!....

יצא יונתן בריצה מן הבית ומהר לביתו של סבא.

סבא- הוא תלמיד חכם, ובקי בתורה. הוא וודאי יודע לאילו מעשי חסד גדולים העולם זקוק. אולי צריך להציל איזו משפחה ענייה, או לאסוף תרומות לבניית בית כנסת חדש?...

נכנס יונתן לסבא, והנה להפתעתו- הפעם סבא אינו לומד תורה, כי אם מתקן דלת ארון שנשברה.

סיפר יונתן לסבא בהתלהבות על כל מחשבותיו. אבל סבא רק חייך ואמר: " אולי אתה רוצה להחזיק בעבורי את קופסת המסמרים הזו?"

"מסמרים?"

שאל יונתן באכזבה וחשב :

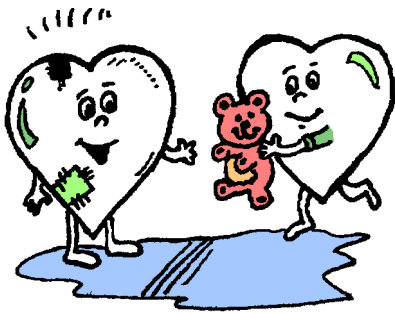
סבא כ"כ עסוק עם דלת הארון השבורה שהוא אינו מבין מה אני מחפש. לא אפריע לו, אגש לסבתא, אולי היא יודעת....

שמחה סבתא לראותו- "איזו הפתעה בוא מהר חמודי ועזור לי בבקשה להוריד את הכביסה מהחבל, כי אני חוששת שמיד יתחיל לרדת גשם"...

"מצטער סבתא"- אמר יונתן בעצב, "אני מאוד ממהר. היום יש לי משהו חשוב לעשות"....

-צריך לעשות רשימה! אמר יונתן לעצמו בכובד ראש כשהזר הביתה "כך יהיה הכול מסודר, ואז אוכל לדעת במה עלי להתחיל"

הוא הוציא נייר גדול ממגירתו של אבא וישב לכתוב. בכותרת רשם:



- חסדים שאפשר לעשות -

- א. הכנסת אורחים
- ב. בקור חולים
- ג. צדקה לעניים

אך עוד לפני שהספיק לגמור את הרשימה נגשה אליו אחותו הקטנה נעמי- ובקול בכי בקשה ממנו שיתקן עבורה את רגל הבובה שיצאה ממקומה.

בובות?- התרגז יונתן – אני מנסה לעשות מצוות וחסדים , ואת מטרידה אותי עם בובות?

הרי זה בלתי אפשרי!

כך חפש יונתן שעה ארוכה ולא מצא דבר ישב בחדרו והרגיש אכזבה, וכעס גדול בליבו.

איך זה יתכן !?- חשב לעצמו- שיהודי רוצה לעשות מצווה – והשם לא שולח לו שום הזדמנות?

מה דעתכם ילדים?

כיצד נעזור ליונתן?

ישב יונתן חשב וחשב וחשב ופתאום התמלא בושה גדולה...

הוא נסה לדמיין לעצמו מה היה עושה אברהם אבינו במקומו- אם היו מבקשים ממנו לסדר את החדר , לעזור לתקן דלת של ארון , להוריד כביסה או לתקן רגל של בובה....

אברהם אבינו במקומו בודאי היה מבין שדווקא אלו הם החסדים שהשם שלח לו לעשות ..

ואילו הוא יונתן מרוב חיפושים בסופו של דבר לא עשה מאום...

"אל תצטער צדיק שלי " אמרה לו אמא. עכשיו אתה מרגיש בושה גדולה, אבל דווקא הבושה הזו - היא המתנה שהשם שולח לך. השם לא רוצה להביא אותנו לידי ביזיון - כי אם לידי ניסיון.

